

- 4) Fordringer, der grunde sig paa Forpligtelser, som Skipperen i denne sin Egenstaaelse har indgaaet, eller paa Misligholdelse af Kontrakt, som Rederen selv eller ved Fuldmægtig har affluttet, og hvis Opfyldelse hørte til Skipperens Pligter, jfr. § 7, saa og Fordringer paa Erstatning for Skade, som er forvoldt ved Fejl eller Forsømmelse i Tjenesten af nogen om Bord, jfr. § 8; Skipperens Fordring for, hvad han selv har udlagt eller paataget sig at tilsvare til Bestribelse af Udgifter for Skibet.

Søpanteret i Skib omfatter ogsaa Skibets Tilbehør, hvortil ikke regnes Proviant, Brændsel, Kul eller andre Massinforbrødsstoffer; Søpanteret i Fragt omfatter Bruttofragten for den Rejse, hvorfra Fordringen hidrører. Søpanteret for Bodmerifordring omfatter Skib eller Fragt eller begge Dele efter Bodmeribrevets Indhold, jfr. § 175.

§ 269.

De i § 268 opregnede Søfordringer blive at fyldestgøre i den Nummerfølge, i hvilken de der ere nævnte, for saa vidt de alle ere opstaaede under samme Rejse. Fordringer under samme Nummer have indbyrdes lige Ret, dog saaledes, at naar Fordringer under 1 og 3 ikke ere opstaaede ved samme Nødstilfælde, gaar den yngre foran den ældre.

Al Fordringer fra forskellige Rejser har den, der hidrører fra en senere, Fortrinnet for enhver, der hidrører fra en tidligere; dog beholde Skipper og Mandskab den dem tillagte Fortrinsret i Skibet for saa meget af deres tilgodehavende efter sidste Hyrekontrakt, som udgør Hyre for højst de sidste 12 Maanedes, selv om Skibet i den Tid har gjort flere Rejser.

§ 270.

Er Skib tabt eller beskadiget, eller er Fragt helt eller delvis tabt, under saadanne Omstændigheder, at der tilkommer Rederen Erstatning hos en skadegørende eller ifølge Reglerne om almindeligt Havari, har den Fordringshaver, som har Søpanteret i Skibet eller Fragten, samme Ret i Erstatningsbeløbet. Derimod hæfter den Erstatning, som en Forsikringsgiver har at udrede for Skib eller Fragt, ikke i det forsikrede Pantis Sted.

§ 271.

Naar Skibet sælges ved Tvangsauktion, bortfalder Søpanteretten i Skibet, men Fordringshaveren har da i Stedet derfor Panteret i Købesummen, saa længe den ikke er udbetalt. Det samme gælder, naar Skibet sælges efter paa behørig Maade at være erklæret for uistandsætteligt. Overgaar ellers Ejendomsretten over Skibet ved frivillig Afhændelse til en anden, hæfter det fremdeles for de Fordringer, som nævnes i § 268.

§ 272.

Bortfalder Søpanteret derved, at Erstatningsbeløb, Købesum eller Fragt, som hæfter for Søfordring, indbetales til Rederen, bliver denne, for saa vidt han ikke allerede er personlig forpligtet, ansvarlig for Fordringen, saa langt det oppebaarne Beløb rækker. Paa samme Maade er han ansvarlig for gangbar Fragt af Gods, der er afladet for hans egen Regning.

Indbetales de ovennævnte Beløb i Reederens Konkursbo, anvendes de til Dækning af de Fordringshavere, som havde Søpanteret i dem.